

Enkrat Théâtreux, vedno Théâtreux

Miba Pintarič

Res je. Priznam. Bil sem Théâtreux. Trajalo je dve leti ali tri leta, ne vem več natančno, koliko, a se še vedno živo spominjam dveh predstav, pri katerih sem sodeloval (najverjetneje z ET¹ niti nisem pripravil več kot dveh predstav): *Plemenitega meščana* in *Disput*. Ne spominjam se več, koga sem upodabljal v slednji, in sprašujem se, ali sem to sploh kdaj zares vedel.

Ostaja Molière, pod katerega se je podpisal Primož in kar torej ni moglo biti nič manj kot genialno. Mladen je bil v naslovni vlogi popolna izbira. Mamamouchijev temni in strogi pogled še danes straši na Novi TV, kjer ga lahko srečate, pripada pa napovedovalcu Janezu, ki s svojima dvema metroma še vedno naganja strah v kosti, kot Mamamouchi pa je bil s svojo gracilno konstitucijo na las podoben Brdavsu Hinka Smrekarja. Ena od orientalskih plesalk danes vodi informativne oddaje na nacionalni televiziji (no, še včeraj je bilo tako, danes pa so jo s tega mesta že upokojili), druga prevaja iz portugalske in predava portugalsko književnost na naši almi mamici, tretja prevaja pa iz italijanske.

Primož je imel noro idejo, dal mi je namreč igrati lakaja, da pa vloga vseeno ne bi bila prelahka in da se ne bi dolgočasil, sem moral govoriti madžarsko, od česar mi je še do danes ostalo nekaj drobcev. *Minden keszítve, Uram*, tujega jezika

se je še težje naučiti kot tistega, ki ga razumemo; kakšna neumnost, jezikov, ki jih razumemo, se vendar ne učimo.

Predstava je veliko potovala, na primer v Krakov, Strasbourg, Pariz (o Parizu nisem prepričan), Casablanca, Trst (Teatro Miela), kjer nas je sprejel generalni konzul oziroma konzulka Francije; novomeška predstava je bila rezervirana za Francoze in frankofone iz Renaulta, ki je bil tedaj v svojem vzponu, nato smo se ustavili v Zagrebu, kjer smo imeli čast nastopiti pred občinstvom gledališča Gavella, nato pa smo, *last but not least*, obiskali še avstrijski Gradec.

V Strasbourgu so se predstave nizale v pospešenem ritmu (v resnici je šlo za tekmovanje, na katerem smo osvojili prvo nagrado), za nami pa je bila na vrsti madžarska gledališka skupina, ki me je navdušeno zasula z vprašanji – v madžarščini. Seveda nisem razumel niti besedice in zdeli so se malce razočarani, a so si hitro pomogli in uspeli smo se na kratko pogovoriti.

Povedali so mi, da jih moj 'madžarski' naglas prav nenavadno spominja na naglas neke madžarske televizijske voditeljice, in želeli so vedeti, ali morda nisva v kakšnih sorodstvenih povezavah. Vljudno sem jim odgovoril, da tega sicer ne vem, a se bom pozanimal.

V svojih žilah še vedno iščem madžarsko kri, a je ne najdem niti kapljice. Toda sodelovanje z ET vseeno ostaja ena najlepših, najbogatejših, najpestrejših in najzabavnejših avantur moje univerzitetne kariere.

Prevod: Klara Katarina Rupert